

[Udenrigsministeren]

Der er tale om nogle bestemmelser, som blev indsat i lovgivningen for at sikre, at det arbejde, der foregår mellem ministerierne om EF-sager, og det samarbejde, der foregår på embedsmandsplan i specialudvalgene, kan blive opretholdt og videreudviklet.

Det var tanken, at selve strukturen for dette samarbejde, der går på tværs af ministerierne, skulle føre til, at de dokumenter, der på den måde bliver udvekslet mellem ministerierne, ikke skal være offentligt tilgængelige efter de almindelige bestemmelser i offentlighedsloven.

Det er nogle bestemmelser, der er meget nyttige, for de sikrer bl.a., at vores modpart under en retssag ved EF-Domstolen ikke kan læse, hvordan man fra dansk side vurderer, om retssagen med held kan gennemføres. På ganske tilsvarende måde kan vore partnere i EF-samarbejdet ikke i forbindelse med de forhandlinger, der finder sted i EF-Rådet, læse om danske forhandlingspositioner, herunder hvor meget der efter dansk opfattelse skal sættes ind på, at et bestemt dansk synspunkt føres igennem eller et bestemt dansk forbehold opretholdes. De hensyn, der lå bag de bestemmelser i offentlighedsloven, som skulle sikre, at vi kunne forbedre og gennemføre vores deltagelse i EF-samarbejdet uden at lægge alle kort på bordet, gælder stadig væk.

Jeg vil sige det så skarpt, at det vil alvorligt og helt afgørende svække Danmarks forhandlingsposition, hvis drøftelserne om EF-sager mellem ministerierne på embedsmandsplan pludselig skulle være offentligt tilgængelige. Det kan vi ganske enkelt ikke have.

Drøftelserne mellem ministerierne foregår i dag ganske uformelt. En lang række helt foreløbige overvejelser bliver lagt frem, for at man kan få en sag diskuteret og bedre belyst, og embedsmændene har frihed til at komme med ideer, som måske ved nærmere drøftelse viser sig ikke at kunne bruges. Man får belyst forholdene, og det gælder også de forhold, der taler for EF's standpunkt.

Efter min opfattelse ville det være helt usædvanligt og helt uacceptabelt, hvis Danmark ene af alle lande i EF skulle give andre medlemslande, Kommissionen, Parlamentet osv. adgang til at følge med i de overvejelser af rent intern karakter, som ligger til grund for de holdninger, vi indtager under forhandlingerne i Kommissionen, Domstolen og Ministerrådet.

Hvis man virkelig vedtager dette forslag fra SF, som jeg tror at SF ved nærmere eftertanke ikke mener helt alvorligt, vil det også føre til en skævhed i forholdet mellem EF og Danmark, for den danske regering vil så skulle offentliggøre sine interne overvejelser, mens alle fortrolige oplysninger i EF's egne dokumenter og fra de øvrige medlemslande skulle undtages fra aktindsigt.

Aktindsigt skulle altså kun gælde os og ikke noget som helst af, hvad de andre laver, eller hvad der laves i institutionerne, og det vil efter min mening være en helt uholdbar situation.

Jeg tror, det er gået op for forslagsstillerne, at regeringen ikke synes, der er nogen grund til at ophæve de gældende bestemmelser.

Efter punkt 2 i beslutningsforslaget ønsker SF i realiteten, at regeringen skal søge at få ændret reglerne i Ministerrådets forretningsorden, hvorefter Rådets samlings ikke er offentlige, medmindre Rådet med enstemighed træffer anden bestemmelse, og hvorefter der gælder tavshedspligt om Rådets forhandlinger, medmindre Rådet træffer anden bestemmelse. Rådets forretningsorden er fra 1979, og den blev senest ændret i forbindelse med, at Fælles Akten trådte i kraft.

Jeg røber vist ingen hemmelighed ved at oplyse, at flertallet af medlemsstaterne lægger overordentlig stor vægt på, at forhandlingerne kan foregå i fortrolighed. Hvis enhver indrømmelse under forligsbestrebelse skal afgives i fuld offentlighed, frygter man med god grund, at forligsmulighederne mindskes. Det er i øvrigt noget, enhver politiker ved, i det mindste enhver politiker, der har været med til at tage et politisk medansvar, og det er måske derfor, det er SF, der fremsætter dette forslag.

Derfor mener jeg også, at forslaget punkt 2 b, hvorefter hvert land skal redegøre for begrundelsen for sin stillingtagen, er fuldstændig urealistisk, det er en hængeskøjte. Mange vedtagelser sker uden formel afstemning, og det forekommer mig at være helt unødigt konfliktskabende, hvis hver delegation skulle tvinges til at gøre sin stilling klar til ethvert spørgsmål. En sådan regel går i øvrigt også langt videre end det, vi f.eks. kender i Folketinget.

I forbindelse med behandlingen af forslag til love eller folketingsbeslutninger har ethvert medlem mulighed for at redegøre for sit synspunkt, men vi har dog ikke i Folketingets for-